

III. Bezáró szavak.

Elmondotta : **Gálffy Zsigmond** kollegiumi igazgató.

Hét éve mult ez év február havának 22-én, hogy a nagy temetés lefolyt. A test elpihent, atomjai azóta összevegyültek az anyaföld porával, de a halhataltanság fényével és dicsőségével ragyogó lélek nem távozott el közülünk soha egy pillanatra sem. Itt volt mindig, itt van most is és itt lesz mindörökké, mint faji és egyháztársadalmi életünk bírása, a csüggedők bátorítója, a tétovázók irányítója, a rossz utakra tévedők intője. — Hét éve immár, hogy leáldozott egyházunk egéről egy nap, de visszasugárzó fénye, esthajnali ragyogása ott fog tündökölni égboltozatunkon időtlen-időkig, mert — a zsoltáriró szavaival szólva — az Ur áldássá tette őt örökké a mi számunkra.

Az isteni gondviselés azért ajándékozta meg Ferencz József püspököt 93 évre terjedő hosszú és szép földi élettel, mert nagy céljai voltak vele és általa; azért gyültünk össze a mai alkalommal mi is ünnepet szentelni szellemi és lelki jóltevőnk emlékének, hogy ezt az isteni célt szolgáljuk.

Mert mi lehetne más ez az isteni cél, mint az, hogy minden teremtett ember szívének egész melegségével, lelkének teljes erejével, szellemének megfeszített munkájával kövesse azok példáját, akik a *szereetet, békességet és igazságot* országának munkásai voltak; hogy folytassuk mi is azoknak a nagy elődöknek építő művét, akik az Isten országának utjait egyengették, kövezgették a mi és az egész emberiség számára.

Áldott emlékéü püspökünk e nemes munkások között az egyik első helyet foglalta el. Ezt az isteni célt szolgálta messze földön híres ékesszólásával, ezt munkálta szívének termékenyítő melegségével, ezért harcolt „értelmének kivételes erejével és tisztaságával“, ezért küzdött egyházunk erőteljes öntudatra ébresztésével és ennek a célnak szolgálatába állította ezt, a püspöksége korszakának delén épült új kollégiumot, amelynek szép palotája a templom mellett, azzal mintegy ölelkezve, beszédes szimboluma annak az igazságnak, hogy *hit, erkölcs és tudás* által válhatik az ifju igazi férfiuvá, Isten földi országának önzetlen munkásává.

S most, mikor a nagy szelemmel való társalgásunk véget ér, vigyük el magunkkal otthonunkba, barátaink és ismerőseink körébe,

A Szabadelvű, Vallásos, Nemzetk. Egyesület elnökének szózata.

ki az egész világba azt a lelki képet, amely bennünk az ünnepély kapcsán friss életre kelt. Nézzünk gyakran e lelki képre, elemezzük annak színárnyalatait, mert ezek megtanítanak arra, hogy az igazi haza- és fajszeretet kokárdák lobogtatása nélkül is őszinte és mély érzés lehet; hogy egy életmunka eredményének kritériuma nem a játszát, eszköze nem a nagyképűség; hogy az egyéni előhaladásnak és érvényesülésnek keresztényi útja nem az intrikákon és a könyökel való törtetésekön át vezet a célhoz; hogy az igazi, nemes veretű demokrácia irtózik a demagógia bűzös posványától; hogy az Isten azért különböztette meg az embert az állatoktól külsőleg is egyenes testtartással, hogy egyenes lélek is lakozzék benne, amely öntudatos lépésekkel haladjon az életnek azon az országútján, amely az Ő országába vezet. Abba az országba visz, amelynek mezőin a *Szép-ség* virágai illatoznak, földjére a *Jóság* áldott napja süt, levegőjét az *Igazság* szellője tartja mozgásban és frissíteti.

Hálásan köszönöm a Méltóságos és Főtisztelendő püspök urnak, valamint dr. Gál Kelemen iskolai felügyelő gondnok urnak, hogy ünnepélyünk fényét és súlyát aktív részvételükkel emelni szivesek voltak; köszönöm a mélyen tisztelt közönségnek, hogy ünnepélyünkben ilyen nagy számban követelt részt magának. Emlékünnepélyünket bezárom.

A Szabadelvű, Vallásos, Nemzetközi Egyesület elnökének szózata az egyesület tagjaihoz.

Első kötelességem, hogy mély hálámat fejezzem ki azon megtiszteltetésért, amelyben a kopenhági kongresszus kiküldöttei részesítették, midőn Nemzetközi Egyesületünk elnökévé választottak. Természetesen az elmúlt hetek alatt azokról a célokról gondolkoztam, amelyek egyesítenek és azokról a lehetőségekről, amelyek előttünk vannak. Mi több nemzethez tartozunk és különböző tapasztalataink voltak a múltban, de mindnyájan eljutottunk ama hitig, hogy az Úrnak ígéében még több előtörő világosság és igazság van s következésképpen nekünk szabadon kell kutatnunk e világosság és nemesebb életformák után.

Egy dolgot kívánok hangsúlyozni és ez az, hogy mi egyesület és nem csupán konferencia vagyunk. Többre vagyunk hivatva, mint egy háromévenkénti konferencia megszervezése. A kopenhági kongresszus nemcsak hitegységünket mutatta meg, hanem folytonos együttműködésünk lehetőségét is. E felemelő pillanat ihletését sohasem lehet elfeledni. Megszabadított egyszersmindenkorra hivatásunk minden szűk és korlátolt felfogásától. Min-